

در سایه برج میلاد

یادداشت روزاول جشنواره فیلم فجر همه چیز آرام است

فرانک آرتا

● روز نخست جشنواره در سینمای رسانه‌ها- برج میلاد- درنهایت آرامش برگزار شد؛ بدون هیچ جنجالی- البته این هدفی است که برگزارکنندگان جشنواره دنبالش هستند. نخستین فیلم به‌نمایش‌درآمده جشنواره، «قول» به کارگردانی محمدعلی طالبی بود. این فیلم از برگزیدگان جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان است که پیش از آن اهالی رسانه نظاره‌گر آن بودند. جلسه پرسش‌وپاسخ «قول» هم برگزار نشد و جمعیت کمی برای نمایش فیلم آمده بود. در سانس بعدی مستند «من می‌خوام شاه بشم»، ساخته مهدی گنجی به نمایش درآمد. این فیلم در دو بخش «سینمای حقیقت» و «هنر و تجربه» پذیرفته شده. «من می‌خوام شاه بشم» مستندی چندپایه است که ساختاری حرفه‌ای دارد. هرچند که عنوان مستند را پدک می‌کشد، اما درواقع دارای

داستان است، اما فیلم «ناهید» به کارگردانی آیدا پناهنده، اولین فیلم این دوره جشنواره است که در بخش نوعی نگاه قرار گرفت. در مراسم معرفی عوامل «ناهید» که درواقع پیش از شروع فیلم،سلام‌وعلیکی با تماشاگران و اهالی رسانه است، کارگردان فیلم به‌دلیل اینکه «ناهید» اولین فیلم جشنواره است از دست‌اندرکاران جشنواره با کلیه تشکر کرد. دلیل آن را هم پربودن سالن سینما عنوان کرد. «ناهید» داستان زندگی شخصیتی به نام ناهید را حکایت می‌کند که به جای اینکه خود برای زندگی‌اش تصمیم بگیرد، سه‌مرد زندگی او- شوهر اول و دوم و برادرش- برایش تعیین تکلیف می‌کند. داستان فیلم در یکی از شهرهای شمال ایران می‌گذرد که باوجود چشم‌انداز زیبایش، اما همچنان سنت‌ها سرنوشت آدم‌ها را تعیین می‌کنند. البته پرداختن به فیلم باید به زمان اکرانش موکول نشود. ناهید (ساره بیات) به‌دلیل اعتیاد شوهرش (نوید محمدزاده) از او طلاق می‌گیرد. در ازای گرفتن حضانت فرزندش امیررضا، مهریه‌اش را می‌بخشد و شوهرش هم پذیرش شرط را منوط به ازدواج‌کردن ناهید می‌داند. هرچند فیلم در روایت دچار لکت می‌شود و داستان فیلم در جاهایی خسته‌کننده است. اما فیلمساز با پیچیده نشان‌دادن وقایع تلاش می‌کند داستان خود را پیش ببرد. ورود مرد دوم (پژمان‌بازغی) مساله مواع قانونی برای دستیابی زن به حق رسیدن به فرزندش را مطرح می‌کند، اما دست آخر فیلمساز دریابان‌بندی فیلم خود، عشق را بر قانون فائق می‌کند و کره داستان همچنان باز نمی‌شود.

سحر آزاد؛ موضوع زنان خواننده بار دیگر بحث مجلس شد. از یک‌سو وزارت ارشاد می‌گوید آلبوم «تو را ای کهن بوم و بر دوست دارم» براساس ضوابط قانونی مجوز گرفته و از سوی دیگر انتشار خبرهایی مبنی بر تک‌خوانی یک زن در این اثر، واکنش نمایندگان مجلس را به‌دنبال داشته است. آلبوم «تو را ای کهن بوم و بر دوست دارم» سه‌شنبه هفته گذشته رونمایی شد اما در چندروز گذشته بحث بر سر اینکه یک خواننده زن در آن تک‌خوانی داشته است، موجب بروز حواشی‌ای برای این اثر شده. در تازه‌ترین واکنش‌ها دونفر از نمایندگان مجلس موضع خود را در این مورد ابراز کرده‌اند. نصرالله پژمان‌فر، عضو کمیسیون فرهنگی مجلس درباره این آلبوم به «نسیم» گفت: «خبر انتشار این آلبوم موسیقی به کمیسیون فرهنگی رسیده و قرار شده است این موضوع در کمیسیون مطرح و در چندروز آینده راجع به آن تصمیم‌گیری شود».

احمد سالک، رئیس کمیسیون فرهنگی مجلس نیز در پاسخ به سوال «نسیم» درباره تک‌خوانی بانوان گفت: «در وهله اول باید بگویم که همه مسئولان نظام جمهوری‌اسلامی موظف به دفاع از مجموع ارزش‌های اسلام و انقلاب‌اسلامی هستند که در حوزه فرهنگ، وزارت ارشاد بیشکام است. متأسفانه شاهد هستیم که گاهی تک‌خوانی و همخوانی در کشور انجام می‌شود که این مساله نگران‌کننده‌ای است؛ از این‌رو وزارت ارشاد موظف به نظارت بیشتر در این خصوص بوده و باید بیشتر به برگزاری کنسرت‌ها و بخش آلبوم‌های موسیقی توجه کند».

رئیس کمیسیون فرهنگی مجلس با بیان اینکه طبیعتاً در صورت وجود تخلف در این زمینه کمیسیون از ابزارهای نظارتی خود استفاده می‌کند، تصریح کرد: «به‌طور مثال سال گذشته کنسرت همخوانی در قزوین برگزار شد که بلافاصله در این زمینه اقدام کردیم. اگر قرار به تک‌خوانی بانوان باشد، کمیسیون فرهنگی از ابزارهای خود استفاده خواهد کرد».

یک‌روز پیش از این نیز آیت‌الله سیدمحمدعلی علوی‌گرگانی در دیدار با اعضای کنگره شهدای دانشجوی استان قم، با اشاره به اینکه زنان ایرانی دارای شخصیت و مقام والایی هستند، عنوان کرد: «نباید اجازه دهیم زنان ایرانی بازیچه دشمنان شوند و از همین‌رو نباید اجازه آواز و تک‌خوانی به زنان در کشور داده شود. زنان ایرانی دارای عزت و احترام هستند و از همین‌رو باید عزت و حریم هر منزلی حفظ شود تا بتوانیم در مسیر حفظ ولایت و انقلاب فعالیت کنیم».

این سخنان درحالی مطرح می‌شود که دفتر موسیقی وزارت ارشاد در متنی که دیروز برای رسانه‌ها ارسال کرد، نوشت: «براساس ضوابط

موجود که از بدو تاسیس دفتر موسیقی تاکنون به آن عمل شده است، هیچ‌گونه منع قانونی‌ای برای صدور مجوز آثاری که همخوانی زن و مرد دارند، وجود ندارد و پس از طی مراحل قانونی طبق روال مجوز انتشار برای اینگونه آثار نیز صادر می‌شود. بنابراین اثر مذکور به دفعات در واحد تطبیق بررسی شده و براساس مستندات موجود در پرونده پس از اصلاحات موردنظر دفتر موسیقی، نمونه نهایی با رعایت تمامی ضوابط و مقررات، به‌درستی و صحت اجازه انتشار دریافت کرده است».

در همین حال پیروز ارجمند، در گفت‌وگویی که ۱۱بهمن با «شرق» انجام داد، از درست‌نبودن خبرهایی که در مورد تک‌خوانی خواننده زن در این آلبوم منتشر شده، خبر داد: «براساس ضوابط دفتر موسیقی، تنها به تک‌خوانی زنان در کنسرت‌های زنان مجوز داده می‌شود و غیراز این به‌هیچ‌وجه به تک‌خوانی زنان مجوز نمی‌دهیم. همخوانی زنان از ابتدای انقلاب مرسوم بوده و حتی مراحل تطبیق این اثر نیز انجام شده بود و این موضوع مربوط به امروز نیست و در دولت‌های قبلی هم اجرا شده است. حسین نوش‌آبادی، معاون پارلمانی و سخنگوی وزارت ارشاد اسلامی نیز ۱۱بهمن درخصوص آلبوم «تو را ای کهن‌بوم وبر دوست دارم» گفت: «این آلبوم تک‌خوانی خانم نیست، بلکه همخوانی است و پس از بررسی‌های لازم موفق به اخذ مجوزهای لازم از وزارت ارشاد شده است. مجوز این آلبوم قانونی صادر شده و در چارچوب ضوابط و مقررات ارشاد بررسی و مجوز دریافت کرده و ادعای تک‌خوانی صحت ندارد».

هفت جهان

«خانم مارپل» در گذشت

هیکسون- در مجموعه خانم مارپل که در ایران ۸۲سالگی در لندن درگذشت. به گزارش کاردین، نقش «خانم مارپل» را بازی کرده بودند. خانم مارپل در ۲۰۱۰داستان کوتاه کریستی، شخصیت اصلی بود. مک ایوان که حضور خود در عرصه تئاتر را از ۱۴سالگی آغاز کرده بود برای آخرین‌بار در سال۲۰۰۸ در نقش خانم مارپل ظاهر شد. وی پس از ایفای آخرین نقش خود در نقش کارآگاه «مارپل» گفته بود: «بازی در این نقش تجربه فوق‌العاده‌ای بود و مطمئن هستم جانشین من اوقات دلپذیری را در این نقش خواهد داشت.»

خوانندگی زنان همچنان محل مناقشه است

اعتراض دل‌وایسان به لالایی مادران

دفتر موسیقی: همخوانی زن و مرد منع قانونی ندارد

مجلس شورای اسلامی

مراحل قانونی را گذرانندیم

نوشین طافی که به همراه محسن کرامتی در آلبوم «تو را ای کهن‌بوم و بر دوست دارم» همخوانی کرده است، در مورد صحت تک‌خوانی در این اثر به «شرق» گفت: «صحبت‌هایی که در مورد تک‌خوانی من منتشر شده، شایعه و حاشیه‌سازی است و صحت ندارد. من در این اثر با محسن کرامتی که استاد من بوده، همکاری کرده‌ام».

او با بیان اینکه پنج‌سال صرف تهیه این آلبوم شده است، در مورد طولانی‌شدن این روند گفت: «این مساله خیلی عادی است. در بسیاری از آثار هنری به‌دلیل وسواس برای بهترشدن کیفیت موسیقی که من و آهنگساز آن آقای پیمان خازنی داشتیم، تولید آلبوم کمی طول کشید».

طافی سپس به دلایل ایجاد چنین حاشیه‌هایی اشاره کرد: «هیچ توضیحی برای انتشار چنین خبری ندارم. البته معمولاً آلبوم‌هایی که زنان در آن فعالیت کرده‌اند، با حاشیه همراه هستند، اما نمی‌دانم چرا این اتفاق در مورد آلبوم روی داده است درحالی‌که ما همه مراحل قانونی را طی کرده‌ایم و این کار، یک اثر دوصدایی است. ضمن اینکه اولین‌بار نیست این اتفاق می‌افتد و خود من قبلاً هم در کنسرت‌هایی حضور داشته‌ام که به همخوانی پرداخته‌ام.»

طافی در مورد ایجاد مشکل در دریافت مجوز گفت: «معمولاً روند بررسی آلبوم‌هایی که به شکل دوصدایی یا چندصدایی همراه با خواننده زن است، طولانی‌تر و کندتر از آلبوم‌های دیگر صورت می‌گیرد اما ما به مشکلی برخوردیم و گذاشتیم آلبوم تمام مراحل قانونی را طی کند».

منعی برای اجرای لالایی‌های مادران نداریم

البته توجه به خوانندگان زن معطوف به این آلبوم نشده و این حاشیه‌ها به سی‌امین دوره جشنواره موسیقی فجر هم رسیده. روابط‌عمومی جشنواره موسیقی فجر در توضیحی که روز گذشته در اختیار رسانه‌ها قرار داد، در مورد خبری با عنوان «کنسرت تک‌خوانی زن در جشنواره موسیقی فجر» در یکی از رسانه‌ها اعلام کرد: «جشنواره بین‌المللی موسیقی فجر که امسال وارد سی‌امین سال برگزاری خود شده است، هرساله به مناسبت پیروزی انقلاب اسلامی طبق موازین جمهوری اسلامی ایران برگزار می‌شود. امسال نیز همانند سال‌های قبل بخشی به اجرای گروه‌های موسیقی بانوان اختصاص یافته که این اجراها فقط مخصوص بانوان بوده است. اجرای سرکار خانم پری ملکی که در خبر آن رسانه به آن اشاره شده با گروه موسیقی «خنیا» است که به‌صورت همخوانی با آقای فاروق کسمایی و خانم نیکی شیرییشه انجام می‌شود و به هیچ‌عنوان به‌صورت تک‌خوانی نیست.»

در ادامه مطلب روابط‌عمومی جشنواره موسیقی عنوان شد: «در بخش دیگری از خبر مذکور به تک‌خوانی خانم پروین بهمنی در شب بزرگداشت این بانوی پژوهشگر اشاره شده است. ایشان هم‌اکنون در بستر بیماری به‌سر می‌برند. از سوی دیگر باید اشاره کرد لالایی‌های مادران سرزمینمان همواره جزو ریزتوار ارزشی- بومی موسیقی کشورمان محسوب می‌شود که هیچ‌منعی برای اجرای لالایی‌های مادران و بخش آنها وجود نداشته که برای نمونه می‌توان به بخش «لالایی» حضرت علی‌اصغر(ع) توسط «صدیقه بحرانی» در تیتراژ سریال مختارنامه اشاره کرد. از این‌رو با توجه به انتشار بخشی از آن خبر درخصوص اجرای سرکار خانم پروین بهمنی خواننده موسیقی قشقایی، ضروری است یادآوری شود این اجرا شامل «لالایی» خوانی مادران قشقایی می‌شود. این اولین‌بار نیست که موضوع زنان خواننده در مجلس مطرح می‌شود. مهرماه سال گذشته علی خود در این باره آزاد است‌اما حتی بین مراجع تقلید هم نظر واحدی در این زمینه وجود ندارد. بعضی از مراجع تقلید گفته‌اند تک‌خوانی خانم‌ها اگر موجب فسده نباشد، ایرادی ندارد.»

البته این سخنان ثبات بعدی را نیز در پی داشت و حتی موجب شد که او به دلیل همین اظهارنظر و پاره‌ای از مسایل مربوط به وزارت ارشاد، به نمایندگان مجلس پاسخ دهد و در نهایت هم یک کارت زرد از این نهاد گرفت.

از نگاه منتقد

«ناهید» باورپذیری ندارد

این فیلمنامه و فضاسازی است که می‌تواند مخاطب را به باورپذیری در قصه برساند. ناهید من را به‌عنوان یک مخاطب به این باورپذیری از قصه نرساند و حتی با ایجاد بحران‌هایی در قصه مثل کشدن پسرپچه یا کتک خوردن شوهر اول در فیلم، باز هم نتوانست به روح مخاطب نفوذ کند و بحران اصلی آن درست پیورانه نشده است. قطعاً فرق یک فیلم خوب، متوسط و ضعیف این است که بتواند مخاطب را تا انتها به مخاطب می‌داد. منتها هرچه فیلم پیش رفت، قصه کشش اولیه را نداشت و انتظارات را برآورده نمی‌کرد و این برآورده نشدن انتظارت نیز دلایل متعددی داشت. شاید مهم‌ترین دلیل آن این بود که در نیمه دوم فیلم، ریتم روایت قصه به شدت تغییر کرد و ساختار تصویری فیلم به گونه‌ای دیگر شد. این مشکل ریتم، متوجه تدوین فیلم نبود بلکه مربوط به ریتم قصه بود؛ هر چه از فیلم می‌گذرد می‌توان ایرادهایی به قصه گرفت. در این فیلم اتفاقات بسیاری رخ می‌دهد اما خیلی نمی‌تواند مخاطب را با خود همراه کند. کارگردان در این فیلم تمام تلاشش را به‌لحاظ شکل تصویری و هدایت بازیگران برای شکل‌دادن یک اثر قابل‌قبول انجام داده است اما مشکل اصلی کشش فیلمنامه است. اتفاقات و روال قصه کمی طولانی است و همین موضوع باورپذیری قصه را دچار مشکل می‌کند. در واقع

●●●

به‌دلیل اینکه جشنواره به‌تازگی شروع شده است و طبعاً در برج میلاد نیز تنها چند نمایش را پشت‌سر گذاشته‌ایم و از فیلم‌هایی که فردا در برج میلاد نمایش داده می‌شود به‌طور دقیق اطلاعی ندارم، نمی‌توانم به مردم پیشنهادی بابت تماشای فیلمی بدهم اما قطعاً در روزهای آینده می‌توان دقیق‌تر در باره فیلم‌ها صحبت کرد و آنها را برای دیدن به مردم پیشنهاد داد.

مجموعه آثار فیلم ناهید

زیر آسمان فیروزه ای

معرفی برگزیدگان بخش اقلام تبلیغی

«شهرموشها۲»

بیشترین جوایز را برد

● فیلم «شهرموش‌ها۲» بیشترین جوایز بخش اقلام تبلیغی سی‌وسومین جشنواره فیلم فجر را از آن خود کرد.

برگزیدگان بخش اقلام تبلیغی این دوره از جشنواره، در مراسم افتتاحیه که عصر روز شنبه، ۱۱بهمن در برج میلاد برگزار شد، معرفی شدند. هیات‌های انتخاب و داوری بخش تبلیغات و اطلاع‌رسانی سی‌وسومین جشنواره فیلم فجر، متشکل از مرتضی شایسته، سیف‌الله صدیان، علی نیکرفشار، رامبد جوان و منیم مولایی برگزیدگان دریافت جایزه تبلیغات و اطلاع‌رسانی جشنواره فجر در دوره سی‌وسوم را اعلام کردند. تدیس بهترین عکاسی فیلم به سحاب زریاف برای فیلم «اشباح» به کارگردانی داریوش مهرجویی و تهیه‌کنندگی جهانگیر کوثری و تدیس بهترین نوآوری و خلاقیت در شیوه‌های اصولی تبلیغات و اطلاع رسانی به امیر اثباتی برای فیلم «ماهی و گریه» به کارگردانی شهرام مکرری و تهیه‌کنندگی سپهر سیفی اهدا شد. سحاب زریاف، سیمرغ خود را به پدر و مادرش که از دنیا رفته‌اند، تقدیم کرد و گفت: «هرچه آموخته‌ام از مسعود معصومی است. جا دارد امشب یادی از او کنم. ضمن اینکه از داریوش مهرجویی و تیم حرفه‌ای‌اش در این فیلم تشکر می‌کنم. سخی هم با مسوولان دارم؛ اینکه ما به ذره‌ای توجه و احترام احتیاج داریم.»تدیس بهترین مدیریت تبلیغات و اطلاع‌رسانی نیز به بهرنگ تکبانی برای فیلم «شهرموشها۲» به کارگردانی مرضیه برومند و تهیه‌کنندگی منیژه حکمت و علی سرتیپی و دیپلم افتخار بهترین همکاری در گروه تبلیغات و اطلاع‌رسانی (ایده‌پردازی برای اطلاع‌رسانی) به پوریا عالمی برای فیلم «شهرموشها۲» رسید.

تکبانی پس از دریافت این جایزه گفت: «هیچ‌کدام از ما تجربه سینما نداشتیم و تنها میهمان سینمای ایران بودیم؛ از اینکه ما را پذیرفتید سیاست‌گزارم ضمن اینکه از تهیه‌کنندگان «شهرموشها۲» تشکر می‌کنم. در فهرست گروه تبلیغات و اطلاع‌رسانی این فیلم که در رسانه‌ها منتشر شد نام عبدالرضا نیکو، عکاس اثر قلم افتاده بود که این اتفاق به دلیل فراموشی و اشتباه ما رخ داد. تکبانی این دیپلم افتخار را به تماشاگران سینما تقدیم کرد.»همچنین دیپلم افتخار بهترین همکاری در گروه تبلیغات و اطلاع‌رسانی (مدیریت روابط‌عمومی و نمایش شهرسینما) به محرم براتی برای فیلم «شهرموشها۲» و دیپلم افتخار بهترین همکاری در گروه تبلیغات و اطلاع‌رسانی (طرح عنوان اصلی، عنوان‌بندی و گرافیکست) به ابراهیم حقیقی برای فیلم «شهرموشها۲» تعلق گرفت. دیپلم افتخار بهترین همکاری در گروه تبلیغات و اطلاع‌رسانی (مدیریت تبلیغات شهری و برگزارکننده مراسم‌های معرفی) هم به مهشید آهنگرانی برای «شهرموشها۲» به کارگردانی مرضیه برومند و تهیه‌کنندگی منیژه حکمت و علی سرتپی اهدا شد.

رویداد

دفاع دی‌رهنگام از آخرین انتخاب «بوکر»

● شرق: با آنکه بیش از چهارماه از اعلام نتایج جایزه بوکر می‌گذرد و فصل جوایز ادبی به پایان رسیده اما واکنش‌ها به رمان برگزیده این جایزه فروکش نکرده است. این واکنش‌ها کار را به جایی رساند که در نهایت سسی گرلینگ، رئیس داوران جایزه بوکر۲۰۱۴، پس از نقد تند مایکل هافمن به رمان «جاده باریک به‌سمت شمال»، از نوبستند کتاب و انتخاب بوکر حمایت کرد. اکتبر سال‌گذشته، با اعلام هیات داوران جایزه بوکر ریچارد میلر فلائگان، نویسنده و روزنامه‌نگار استرالیایی، رمان جاده باریک به‌سمت شمال برنده این جایزه مهم ادبی شدند. اما بعد از این اعلام، بسیاری از منتقدان ادبی به این خرده گرفتند و اعلام کردند که این کتاب ارزش دریافت جایزه بوکر را نداشت. مایکل هافمن منتقد نشریه ادبی لاندن ربیو در نقدی طولانی از او خواست تا این کتاب را به درون شعله‌های باریکیو بیندازد. این نقد در نهایت به اینجا ختم شد که ای‌سی گرلینگ در نامه‌ای که در مجله ادبی لاندن ربیو که در گاردین هم منتشر شد از انتخاب گروه داوران بوکر دفاع کرد. در این نامه، با اشاره به نقد این نشریه آمده است: «هافمن ی نمی‌تواند بخواند. ی‌ا درک او از چیزی که یک رمان باید باشد به‌حدی کوچک و فانتزی است که حتی اگر یک رمان باکیفیت، محکم به صورتش هم بخورد متوجه آن نخواهد شد. هافمن در تلاش خود برای محکوم کردن این رمان، مسلمانا نقدش را در روزی نوشته که مشکلات جسمی داشته است. یک‌فرد وقتی اصلاً منظور اصلی را نمی‌فهمد و آن را درک نمی‌کند، باید گفت در‌س‌های سال اول ابتدایی را هم نمی‌تواند پاس کند!»رمان «جاده باریک به‌سمت شمال» فلائگان، داستان زندانیان استرالیایی را تعریف می‌کند که «خط قط مرک» کشور برمه را ساختند. از میان دیگر نقدهای کتاب «جاده باریک به‌سمت‌شمال» می‌توان به نقد توماس کنبلی از گاردین اشاره کرد که آن را این‌طور توصیف کرده بود: «بررسی وسیعی از اینکه انسان خوب‌بودبودن در یک کالبد یعنی چه و فراتر از همه، زندگی کردن.